

La Universitat pública al servei de les necessitats socials: ciència i docència amb consciència ciutadana.

La investigació científica ens permet comprendre la relació entre les persones i el seu medi natural, les dinàmiques estructurals d'igualtat o desigualtat de les societats en les quals viuen i els processos històrics que els han originat. Ens proporciona sabers teòrics i instruments tecnològics per tal d'intervindre sobre els problemes que assolen el nostre medi ambient i la nostra realitat social. A les universitats públiques la investigació científica complementa l'activitat docent, ambdues han de contribuir a la llibertat i el benestar col·lectiu de les societats que les sostenen.

Des d'aquest compromís i davant la gravetat de la crisi civilitzatòria que la pandèmia del coronavirus està accelerant, els promotors d'aquest manifest, membres de la Universitat de València, ens sentim en l'obligació de traslladar a la societat les següents consideracions:

1. L'evidència científica és una condició necessària però no suficient per transformar, en un sentit progressista, la realitat social. L'excel·lència de la investigació científica a les universitats públiques és inseparable de la seua consciència ciutadana i de la capacitat de promoure la participació ciutadana en la decisió sobre les finalitats i els usos socials de la ciència. En aquest sentit, és necessari recordar, com ha assenyalat entre d'altres Richard Horton, editor de la prestigiosa revista científica The Lancet que, als darrers anys, les principals conclusions de

les investigacions en l'àmbit de la salut pública i l'epidemiologia van advertir reiteradament del risc de la pandèmia actual; van constatar que les nostres societats no estaven preparades per a afrontar aquest repte i, en conseqüència, van instar els governs a prendre mesures urgents per tal de pal·liar les seues futures conseqüències. No obstant això, i tal com està ocorrent des de fa dècades amb les recomanacions de les investigacions sobre la crisi ecològica i el canvi climàtic, aquestes advertències no sols van ser ignorades sinó que fins i tot, en països com el nostre, van donar lloc a polítiques socials que, mitjançant les retallades de la despesa pública i les privatitzacions, han deteriorat encara més els serveis i les infraestructures públiques. La ciència sense consciència ciutadana és només un altre tipus de negoci mercantil.

2. Durant l'última dècada aquestes retallades també han deteriorat greument les universitats públiques espanyoles. Han precaritzat les condicions laborals de les seues treballadores i treballadors més vulnerables; han descurat la seua formació i han assumit, amb molt poques crítiques, el model neoliberal de la rendibilitat mercantil en la investigació. El COVID-19 ha arribat a una universitat pública cada vegada menys pública, cada vegada més sotmesa a criteris de mera rendibilitat, i cada vegada menys democràtica. El nostre confinament de hui accentua i fa més visibles les mancances d'aquest model d'universitat mercantil que ja havia confinat, als seus despatxos, a amplis sectors del PDI, que els havia enclaustrats, desorientat i allunyat de qualsevol sentit de comunitat universitària i de compromís

col·lectiu. Davant del 'sentit comú neoliberal' que ens envaeix, cal repetir allò obvi: les universitats públiques no són empreses econòmiques. Hem d'abandonar aquest model. És necessari tornar a una universitat pública compromesa amb la transformació progressista de la societat que la sosté.

3. Des de les consideracions anteriors i davant la gravetat de la crisi civilitzatòria que està precipitant la pandèmia del Coronavirus, resulta imprescindible posar els nostres recursos docents i investigadors al servei de les demandes de la ciutadania. La nostra investigació científica, els coneixements i els nostres sabers aplicats han d'estar a disposició de les necessitats concretes que aquesta situació extraordinària està provocant en la societat valenciana. Per tal d'assolir això, és imprescindible que les universitats públiques habiliten recursos telemàtics i procediments propis d'informació i comunicació amb la societat valenciana que els permeten, en primer lloc, escoltar i recollir aquestes demandes sanitàries, socials, psicològiques i humanes i, en segon lloc, i en funció dels seus propis recursos, donar---los resposta.

Finalment, entre l'atmosfera d'incerteses, temors i esperances que ens envolta aquests dies, s'obre pas una certesa: quan acabe el nostre confinament no tornarem al mateix món. De nosaltres depén, des de hui mateix, que la commoció que travessem òbriga el camí cap a una universitat pública que millore en capacitat docent i investigadora i, també, en consciència ciutadana i en compromís amb la

transformació social .

Promouen aquest manifest:

Signen aquest manifest: